

hele den Behandling af Sagen, der har fundet Sted fra Regjeringens Side i de forløbne Aar, og, saaledes som Sagen staaer, er det meget sandsynligt, at man i dette Tilfælde ikke alene vil komme til at forkaste Behandlingsmaaden af den her nævnte enkelte Sag, vedkommende Conferentsraad Nothe, men til lige til at forkaste eller idetmindste for en længere Tid standse alle de øvrige Poster, der ere Gjenstand for det samme Lovforslag. Det kan nemlig vistnok forudsættes at være et almindeligt Dnske hos begge Rigsdagens Afdelinger, at Forhandlingerne i denne Sæssion sluttes snarest muligt; men dette vil foranledige, at der i denne Sag saa godt som umuligt kan finde den Behandlingsmaade Sted, som der foreskrives i Grundloven og Forretningsordenen, naar Rigsdagens 2 Afdelinger ikke kunne komme overens om et Lovforslag; Sagen skal nemlig da undergives en Døftelse i et Fællesudvalg, og først derefter kommer det Spørgsmaal til endelig Afgjørelse, om Rigsdagens ene Afdeling aldeles vil standse det hele Lovgivningsarbejde, hvorom der er Spørgsmaal, eller ikke; men, uden i mindste Maade at foregribe nogen Udtalelse om Hs. Majestæts allerhøieste Bestemmelse i Henseende til Mødernes Slutning, troer jeg at kunne forudsætte, at denne Behandlingsmaade ikke vil kunne finde Sted i dette Rigsdagsmøde. Naar altsaa det høitærede Thing, enten af reelle eller formelle Grunde, ikke i denne Sag kan enes med det andet Thing, saa fører dette til, at hele Sagen maa berøve, indtil Rigsdagen næste Gang træder sammen, og det er da uvisst, om det da vil kunne gaae bedre med Hensyn til disse 2 Punkter. Under disse Omstændigheder forekommer det mig vel, at der kunde være en formel Grund til at stemme for dette Forslag, saaledes som det nu foreligger vedtaget af Landstthinget, og det saameget mere, som den Post, hvorom der for Diebliffet er Spørgsmaal, kun angaaer 400 Rbd. Uden alt Hensyn til Realiteten forekommer det mig virkelig, at der af Hensyn til denne Sums Ringhed vil kunne siges at være Anledning til at gaae ind paa den formelle Betragtningssmaade, som jeg har gjort gjældende, og jeg kan ikke finde, at den i mindste Maade kan siges at være

farlig for Principet. Det er jo nemlig ganske vist, at, enten Folkethinget forkaster eller antager det nærværende Lovforslag, saa er der aldeles ingen bindende Magt, som kan forhindre Folkethinget fra næste Gang, hvor Omstændighederne maatte fordre det, at gaae en anden Vej. Der er fremsat den Bemærkning af en æret Rigsdagsmand, at man i denne Sag ikke skulde give efter for Landstthinget; men jeg maa i den Anledning gjøre opmærksom paa, at, hvis man af den formelle Grund, som jeg nævnte, vilde give efter, saa gav man dog ikke efter for Landstthinget, men for de særegne Forhold, hvorunder vi for Diebliffet bestude os, og, hvis man endda vil sige: ja, men Landstthinget saae saa dog det sat igjennem, som der har fundet Bisald, men tidligere ikke har fundet Bisald i Folkethinget, saa skal jeg tillade mig at bemærke, at det foreliggende Forslag jo ingenlunde indeholder nogen Tilfætning, der er kommen ind fra Landstthings Side, men er ganske overensstemmende med, hvad der fra Regjeringens Side er indbragt. Der foreligger altsaa nu det Spørgsmaal, om Folkethinget dog ikke under de nærværende Omstændigheder, ganske affectet fra dets Opfattelse af saadanne Forhold, ellers maatte finde sig foranlediget til at gaae ind paa det Lovforslag, der har 2 af Lovgivningsmagtens Afdelingers Bisald. Saaledes troer jeg, at Sagen rettest maa stilles, og, naar man vil see den fra dette Standpunkt af, saa vil det maaffee snarere være muligt at komme til Enighed derom.

Ordføreren: Jeg er ganske enig med den ærede Rigsdagsmand fra Kjøbenhavn i, at det er Billighedsfølelsen, som her er det Afgjørende, og, naar han har appelleret til Billighedsfølelsen, saa kan jeg ogsaa nu, ligesom jeg i mine foregaaende Foredrag har gjort, henholde mig til Billighedshensynet. Men jeg har oplyst, hvorfor der efter min Mening ikke er nogen som helst Grund til af Billighedsfølelse at eftergive dette Beløb; den ærede Rigsdagsmand og Finantsministeren have udtalt sig stærkt for, at Billighedshensynet maatte komme i Betragtning, men ikke ledsaget denne Udtalelse med nogen som helst Grund. Jeg har anført og oplyst de forskjellige Omstændigheder,